

עין משפט
נר מצודה
יד:

כ א מ"י פ"ה מהלכות
 מעשה הקדשות הלכה
 ופ"ה מהלכות תמידין
 הלכה ו'
כד ב מ"י פ"ד מהל'
 תמידין הלכה ו'
 : (טור א"ת סימן מח וכו'
 טס):
כה ד מ"י טס פ"ו הלכה
 ד:

רבינו חננאל

אבי אמר אפילו תימא
 יצי עבדו עבודה כוליה
 למא ולמלאן דא
 טביל ומצא טהורן לכל
 ובורד: לכל עושרין כל
 צבעה הימים. ומקטיר את
 ההרדן ומשיח את הנה
 יניו והנה תבמיד (פרק ר'
 פ' ג') מי שזכה בדרושון ומי
 זוכה בטמירד ואחר כך מי
 זוכה בקטורא: איך יניו
 ואן אדם רומא שישמן
 ויש משהה משהנה
 תמיד: כלומר חילק על
 תנא שישנה מסכת מיד:
 ימי מדי יומא אמר
 רמא: כמאן שישנה קטור
 אחר כך ידרדו: ובפרק

אמר אבי לא קשיא כאן בהשבת

שהי' ניות ב'י' מדלג קלמר
אלא אמר אביי מכלל דלא דרר ביה
משנייה דשנין ארומאי דמתניתין
אסהיא דתמדי וקסאי לן אמאי לא
משני נמי הכי דמתניתין דבבבא גשמי
נרות ומתניתין דתמדי דבבבא נרות
ויבאה לי דפלוני לא היו משני ביה
אכמי פליגא אמתניתין דבבבא וירקת
דס' האמיד בשר דישון מוצה הפנימי
והקני וירקת בירבא
לכמי זריר לאוקמי כתנאי וקמי דלא
תקמי מתניתין נמי הטובה והקני
הקטורות י"ל דלא קא חשיב אלא
הטובה שמי נרות שהן גמר העבודה
והטובה חמם נרות לא היה עושה כה"ג
בדאמר בפסוק אורווי בעצמלא קא מורי:

הדרימ לאבא שאול וכו'. לעיל כי

שמעון איז המלכה הא' היה
אבא שאול היה דפליג אמתניתין דיומא
עליה וי"ל דנחא ליה לומר להזכיר שם
שמעון איז המלכה ועוד משום דלשכח
אמתניתין דתמיד דקאמר רבי שמעון

קול בעזרה שנאמר (תהלים נה) בצית אלה
ישנים דאמר לקמן (דף טו.) מעולם לא

מ"מ שמעין מיה הטבת הגרות קודם
משפטי חמס פוסק וממחין עד שנשע
להו ואיכא למ"ד בשמיטת התמיד חריקת
דקמני קטרת ברשא בהטבת שמי גרות
נגיגריס דסדר מערכה עבודת כל יום
יקטייר אלא יקטייר בלחש ואח"כ יגמור
וכל עבודתו סדורות זו אחר זו על פי
קודמת להטבת הגרות אין לך עוד

[illegible]

הוא ומי שזוכה במנוחה וכו'.
הדדישון הפנימי אלא מי
הוא הכא מי שזכה לתרום
ותם אלא נקט חדא דלעיל

ראשי גבעולין ויהא
רע"ע⁶ רעביד עבודה
ויהא וטביל ועביד
את הקטורת ומטיב
קטורת ברישא והדר
כדרישון מזבח הפנימי
שזכה בקטורת אמר
רבי שמעון איש המצפה
שמינין איש דתתן
צפונית⁶ (6) נותן מז
דרומית נותן מערבה
שמעון איש המצפה
צפונית נותן מזרח
נותן מערבה ואחר כך
ר' יוחנן מאן תנא סדר
המצפה הוא ורמי
המזבח הוי

מִדְרָשׁ מִזֹּבֵחַ הַפְּסִיִּם
וְיָמִי מַעֲלָה אֲבִירִים
חֲדָשִׁים לְקִטּוֹרֶת בְּזֹאֵר
קִשְׁיָא כָאֵן בְּהִטְבַּת שׁ
חֲמֵשׁ גִּירוֹת לְמִימְרָא
וְהוּא אֲבִי יִמְסֹד מִ
בְּרַם" הַתְּמוּד מִפְּסִיק
הָיָא לֵאמֹר שְׁאוּל הָא
אֵת הַגִּירוֹת וְאִחִ"ל יִקְרִי
כֵךְ יִיטִיב אֲבָא שְׁאוּ
כֵךְ מִקְטִיר מֵאֵי מַעֲמֵם
יִבְבֵּק בְּבִקְר בְּהִישִׁי
קִטְוִירָה וְרִבְנָן מִ

רבי אומר מאן תנא יומא רבי
 רבי למימר מאן תנא חמדי
 רבי רבנן דפליגי
 רבי רבנן דמתניתין דהיינו רבי
 ליה בהדיא דאחא לאיפלוגי
 ש' המספה משנה במחמדי:
 בעידן

והכל ברגש: חדשים. כהנים
 זה אדם לפי שהיה מעט
 לקטורות: כאן בעטבה שח
 בעבודה אחרת בנחם וחור
 ומופסקים להו ולקמן (שם): ממ
 ואמר והא דתמן הטבה ברישא
 (שם): משמים דגמרא. דבר מתק
 ובה שחם. והא ליכא למימר
 כחוצים לקמן במילתא דלח
 דה להפסיקן בה: אבא ש

[illegible]

שבעת ימים פרק ראשון יומא

שִׁטְבִּיל רֹאשִׁי בַּעֲוֹנוֹן וְיוֹה. לְלוֹמַד כְּדִי שִׁטְבִּילֵם בְּהֵן שְׂטִילָה שִׁיחָה
 בֵּה לִהְיוֹת מִמֶּנּוּ: ^(א) כָּל מִי שֹׁכֵה בֵּר. שֶׁלֵּם מִשְׁמִית הֵן בְּסֵדֵר הַתַּחֲמִיד
 קְדוּרוֹת וְזוֹ אַחֵר וְזוֹ כְּסֵדֵר ^(ב) עֲבוּדוֹת מִי שֹׁכֵה לְפִיִּים בְּדִישׁוֹן מִזְבֵּחַ
 הַפְּתִיחַ מִטֵּל אֶת וְכו' וְשֹׁכְסִים קִדְרָ מִשְׁחָה הִדְשׁוֹן נִקְטָ הַתַּחֲמִיד
 מִי שֹׁכֵה בְּמִטְוֵה נִטְוֵל אֶת הַמִּיחָה בֵּר

ומפרש מעשה הטענת גרות וחזר וישנה מי שזוכה בקטורת ומפרש הלכותיו אלמא כן סידרן: **מאן דשמיני** **רבי חמדי** ריש שמעון **איש המלפס** **הוא**. דשמעין ליה גבריהא דלחייב בהלכות סדר התמיד: **והא איפכא** **שמעין ליה**. (י) דכר פלוגתיהו הוא דשמעין ליה דלפני אסתמיא דמכסת תמיד ולא מיתוקמי תסתמיא דתמיד תוהיא: **דפסן**. במסכת תמיד בל' לו כסן הורק את הדם לקרן מזהרית כפזית שז מוצח נתון ממנה רשונה מזהרית כפזית ממנה אחת כשין גאס ויית כירבת למזרח ולפסן ומשם מקיץ והולך ובל' לו לקרן מערבית דרווית ועומן מערב דרווה ששעלה טעוה שמי מתעט שזן ארבע בשמי קרעו ו' כגד אלכסוהי של ו' כדי שיהא ח' כגד אלכסוהי רוחות המזרח אלכסוהי

מתנות ולקמיה (טו): מפרש מאי שנה
הי מהרי קרנה: וסני עבר ר' שמו
איש המלצה קטנה כפמיד. ר' בנחמן דר
המחיד ממנו דמי כל שנה עלות לחת
ממנו מתנה ראשונה אחת שהיא שמים
כמו שאמרנו כמין גלס ויניע וישניה
שמים שהן שמים להפסידה ולחת
מעברה שמהל וואחי' דרומה דרך
ביאחו שהוא מקור ונא ונא המעבר
לדרוס ובשמיניע לקרן וטון שמי
מתנות בפיסוק וטעמא פורש לקמיה
שם (טז): ר' חנא דרור וינא. מאן חנא
לקדר חמיד דאן מנ' דמירי כפדר
יוס הכפורים דפליג אמשינות דקדר
המחיד רבי שמעון איש הנזפה הוא
דשמעוני ליה דפליג אסחמיה דחמיד:
הפייס השני. דפליג לקמן (הכ).

יו"ס כל יום וקמתי באסיפת קיבוץ
עשרה עבודות: מי שואט ומי וורק
פנימי ומי מעלה אברי חמיד לכבש
מעלן משם למזבח משום ברוב עם
עשרה ומחפרדין וחחרין וגאספין
ולוישי כלומר באסיפה שלישית ולקמן
וחחרין וגאספין כדי שיהא הרגש

קצו בוין לכאן לגורל הקטורת אצל ה' חילו.
והנשים (ג) וחמצי בתורה צדק ה' חילו.
(ד) אמרין שמפסיק בהטבת הנרות
אזי איזט למאן דלמך בקטורת מפסיק
יכרע אל בקטורת מפסיק ואל הלכ אל
אל אביי. לקמן ב' שלישי (סג) ממד
במיהא: לא ייטיב. שבעתן ואחר כך
קאמרי רבנן דהא קיי"ל דעבי הספקה
וזיקת דס התמיד וזי אמרת קטורת
ס להקטורת והספקה דס התמיד:
מערב

ידי ה' חזקו שכן מצילון נצח מלחמה והיו פטורים
מלכודים ומעני תלמידים אחרים ויחזקו: באי חת
לו קושיא דתמך מיתום דתמך דקטא דתמך דקטא
הא שוקי איהו דקטא דתמך דקטא דתמך דקטא
ותאם שני בורח מרחיק דלוקות מדען לא האל דתמך
לא היו טועה לא תעלה כי וכל דתמך ויחזקו
הא שוקי איהו דקטא דתמך דקטא דתמך דקטא
מא' לטורי לא אלא שאל ויא רבנן דסדרי יומא רבנן
שאל דתמך דתמך דקטא דתמך דקטא דתמך
יחזקו לא דתמך דקטא דתמך דקטא דתמך דקטא

מסורת הש"ס

(א) [לקמן י"ו.] (ב) חמד ל
 [פ"ג מ"ו.] (ג) ג"ו שס
 [פ"ד משנה א.] (ד) לקמן
 כה. חמד ל. [פ"ג מ"א.]
 (ה) לקמן לג. (ו) [כס"א:
 ונדס.] (ז) [וע"פ חס"פ
 מירובין עט. ד"ה מאן
 חמא].

תורה אור השלם

ו. והקטיר עליו אהרן
קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת
יקטירנה: שמות לו

הגהות הב"ח

(ב) נבי' ונתן מזהב;
 כי ונתן מערכה וסי';
 (ג) שם אהא שאלו אומר,
 (ד) שם עיל' דף ל"ב;
 (ה) ישי' ד"ה מי שזכה
 לל"ל וזכיה כל מחק;
 (ו) באר' מסדר עבודתו;
 (ז) מי שזכה לל"ל דישון
 מזהב הפנימי ונכנס ונטל
 את הטני וסי';
 (ח) כמזהב נכנס ונטל
 ומערה מעשה לל"ל ותר'
 נטל את הטני מחק;
 (ט) שם ד"ה וזה ארסא
 שמעין ל"ל לתנא אריזי
 בפלוגתיהו דשמעין ל"ל
 דפליג לל"ל;

מוסף דע"י

ראשי גבעולין. של אל
ולא שיסמוק בקיטם (וזה
ע"פ מי שזוהו. את
התמיד (לעמך כה"ג
חדשים לקטורת. ק"ה
מרחין קול נצורה (לעמך
כ"ג) אביי מסדר
מערכה. מנה קדל
טעדות של כל יום ויום,
משמיה דגמרא. דטליה
יסינה דנעק דני מדרשא
(דמנ"ג)

תוס' ישנים (המיוסד)

הוארך לכתוב טעם ומעשה
אזיטריך להעמידנו טעם
מין טעם ואולי בשנים
לא היה כתוב כיסוס וכוונא
היה כתוב ועוד יל דכין
טעם לא היה כתוב בתורה
לא היה מוקמין ליה כטעם
אי לא כתוב טעם והא דלא

תשובה נזהר בפרט בגדים הל
 הם לבתינו ומתחילת חתונתנו
 בנשוא הכתוב נזהרם אל
 לבוש ולמה חזרנו כי בפרט
 בגדים נהגו אף חוקתם ליה
 בטוב ולזה חזרנו לכתוב
 כי בפרט בגדים להשיג
 משמתי נשוא: מאן תנא
 תמיד רבי שמעון ב"ר
 חיה אשכנזי. ומה
 שכתבנו מזה הוה טעם
 לדבריה ואמר ה"ר אלקנה
 בן דוד החלמוד וכן
 תלמי עשיריניו בפרט
 וזהו דבר טוב וזהו

לא קשה כן הכנסת שמי
בית (שמי) [חמשת] גרות י"ל
למי מי שזה בדין מוצח
האז אלו מלאן שמי חזר
היו החלו ענין כי מי שזה
גרות עולם עוסק ומימי
דאבא שאלו אלא כהן בנא
לכו אלא ידלו אבי לא קאי
לא קשה לכו קושיא דלקמן

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones